

— Θάϊδωμεν, ἐψιθύρισεν ὁ Ἑστεβάν νικηθεὶς σχεδὸν ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀδελφῆς του. Πῶς δὲν εἶδα ἀκόμη τὴν Μανουελίταν; ἤρωτησε μετ' ὀλίγον ὁ νέος Μεξικανός. Ἐν τοσούτῳ εἶναι ἐδῶ.

Ἡ δὲ Κάρμεν ἐχαμήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς· ἔπρεπε βέβαια νὰ μάθῃ ὁ Ἑστεβάν τὴν σκληρὰν ἀλήθειαν περὶ τῆς ἀρράβωνιστικῆς του· ἀλλ' ἡ Κάρμεν δὲν ἐδύνατο νὰ ἀνταμείψῃ τὴν καλωσύνην τοῦ ἀδελφοῦ της διὰ τῆς λυπηρᾶς διηγήσεως τῆς διαγωγῆς τῆς ἀρχαίας φίλης του.

Ἀνησυχῶν δὲ διὰ τοὺς δισταγμοὺς καὶ τὰς διακεκομένους φράσεις τῆς ἀδελφῆς του, ἐξῆλθε τοῦ δωματίου καὶ ὑπῆγεν εἰς ἀναζήτησιν τῆς Μανουελίτας. Μεγάλως ὁμῶς ἠπόρησεν ὅτε ἔμαθεν ὅτι ἡ ἀρράβωνιστικὴ του ἀνεχώρησε τὴν νύκτα μετὰ τοῦ πάππου της χωρὶς ν' ἀποχαιρετίσῃ κανένα. Ἐπανελθὼν δὲ τεταραγμένος εἰς τὸ δωματίον ὅπου ἡ Κάρμεν περιποιεῖτο τὸν θησαυρόν της, ἤρχισε νὰ τὴν ἐρωτᾷ, καὶ τὴν ἠνάγκασε νὰ τῷ διηγηθῇ ὅτι ὁ Λαμβέρτος τῇ εἶπε περὶ τῆς κακῆς καὶ ἀπίστου διαγωγῆς τῆς Μανουελίτας. Ἄν καὶ ὁ Ζουάβος μεγάλως ἐμετρίασε τὴν ἀλήθειαν καὶ δὲν ἐξέθεσε πολὺ τὴν Μανουελίταν, ὁ Ἑστεβάν ὁμῶς ἤκουσεν ἀρκετὰ, ὥστε ἐπείσθη περὶ τῆς διπλῆς προδοσίας τῆς μνηστῆς του. Εὐτυχῶς ὁμῶς ἔμαθε ταῦτα ὅτε ἦτο βεβαρημένος ὑπὸ τόσων ἄλλων ἀσχολιῶν, ὥστε τῷ ἔκκαμαν ὀλιγωτέραν ἐντύπωσιν ἢ ἂν τὰ ἐμάνθανεν εἰς ἄλλας περιστάσεις.

Ἡ ἐπαύριον ὑπῆρξεν ἡμέρα πλήρης συγκινήσεως. Ὁ δὲν Χριστοβάλ δὲν ἤθελε νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὸν γάμον τῆς κόρης του μετὰ Γάλλου, καὶ αὐτὸς ὁ Ἑστεβάν μετὰ λύπης ἐνέδιδεν εἰς τὰς παρακλήσεις τῆς Κάρμεν. Αὕτη δὲ, ὡχρὰ, κατηφὴς καὶ σιωπηλὴ ἀπεκρίνετο εἰς ὅλας τὰς δυσκολίας λέγουσα·

— Ἀφ' οὗ ἀγαπῶ τὸν Λαμβέρτον, θὰ τὸν ἀκολουθήσω.

Ὅτε δὲ διεδόθη εἰς τὰ περίχωρα ὅτι Γάλλος ἀξιωματικὸς εὕρισκετο εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ δὲν Χριστοβάλ, πολλοὶ ἀρχαῖοι πολεμισταὶ καὶ ἄλλοι ἱππεῖς ἐδραμον ἐκεῖ μὲ σκοποὺς ὅχι πολλὰ εὐμενεῖς πρὸς τὸν αἰχμάλωτον. Ὁ δὲ Ἑστεβάν, φοβούμενος μήπως συμβῇ τι ἀπεικταῖον, ἀπεφάσισε νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ νυκτὸς μετὰ τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ του. Μὲ ὅλας δὲ τὰς παρακλήσεις του νὰ μείνῃ ἡ Κάρμεν εἰς τοῦ πατρὸς της καὶ νὰ ἔλθῃ αὐτὸς νὰ τὴν ζητήσῃ τὴν ἐπιούσαν, ἡ νέα ἐπέμενε νὰ ἀναχωρήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβεῖτο ἡ ταλαίπωρος νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὸν ἀρράβωνιστικόν της καὶ τὸν ἠκολούθησεν. Ὁ δὲ δὲν Χριστοβάλ, ὅστις δὲν ἤθελε νὰ φανῇ εἰς τοὺς συμπατριώτας του ὅτι συγκατετέθη νὰ συγγενεύσῃ μὲ ἐχθρόν της πατρίδος του, ἐπροσποιήθη

ὅτι ἠγνόει τὴν ἀναχώρησιν τῶν τέκνων του καὶ τοῦ αἰχμάλωτου.

Χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἑστεβάν καὶ τοῦ Κυρίλλου, ὅστις ἠθέλησε νὰ συντροφεύσῃ τὸν ἀντεραστὴν του, ὁ Λαμβέρτος ἔφθασε χωρὶς νὰ συμβῇ τίποτε ἕως εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν τῶν Γάλλων. Ἐκεῖ ὁ Κυρίλλος ἀπεχαιρέτισε τὸν Γάλλον καὶ τὴν Καρμενσίταν. Μετὰ βαθείας δὲ συγκινήσεως ἀπεχωρίσθησαν καὶ ὁ νέος Ζουάβος καὶ ἡ νέα κόρη ἀπὸ τὸν ἐντιμον Μεξικανόν, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὁποίου ὑπερσχυσεν ἡ φωνὴ τῆς εὐγνωμοσύνης ἀπὸ τὰς συμβουλάς τοῦ ἐρωτος καὶ τῆς ζηλοτυπίας.

Ὁ δὲ Ἑστεβάν ὑπῆγεν ἕως εἰς Ὀριζάβα, ὅπου ἔμεινε μέχρι τοῦ γάμου τῆς ἀδελφῆς του. Καὶ ἀφ' αὐτῆς ἡσπάσθη τοὺς νεονύμφους ἐπέστρεψεν εἰς τοῦ πατρὸς του, βεβαιώσας ὁμῶς τοὺς φίλους τοῦ Ζουάβους ὅτι ποτὲ πλέον δὲν θὰ ἐπολέμει ἐναντίον τῶν Γάλλων. Εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν πληγῶν καὶ τῆς ἀνδρείας του ὁ Λαμβέρτος ἔγινεν ὑπολοχαγός, καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου του ἐφόρεσε πρώτην φορὰν τὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ του.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

ΒΙΩΝ.

ΔΙΚΑΝΙΚΑ.

—ooo—

Αἰκίαι καὶ τραύματα ἐκούσια, ἐπανεγκόντα τὸν θάνατον στρατιωτικοῦ τινοῦ, ἀλλ' ἄνευ προθέσεως. — Πλαστογραφία καὶ κλοπὴ διὰ τηλεγραφημάτων, καὶ περὶ τοῦ πῶς ἀγοράζει τις δωρεὰν τρόφιμα. — Ἵπουργός καὶ ταμίης. — Τυποκλοπία φιλοσοφική. — Ποῦ εὕρισκονται οἱ ἀπαγωγεῖς τῶν δύο περιφθήμεν γυναικῶν τοῦ ἱπποδραμίου τοῦ Σουλὲ μετὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ἀποζημιώσεως. — Δίς συγχωρεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ, δις δ' ἐξαμαρτεῖν γυναικὸς σοφῆς. — Πῶς ἡ ἀνάκρισις δὲν ἀπολήγῃ πάντοτε κατὰ τοῦ ἀνακρινομένου.

Πράγμα σπάνιον ἐν Γαλλίᾳ — οὐχὶ δὲ καὶ πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης — στρατιῶται ἠτάκτησαν ἐν σώματι, οὕτως εἰπεῖν, ἐπιτεθέντες κατὰ πολιτῶν. Παρὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην d' Angély, ἐσπέραν τινὰ ἑορτῆς συνεπλάκησαν στρατιῶται πρὸς χωρικοὺς περὶ τὴν ἐνδεκάτην, καὶ θωρακοφόρος τις (cuirassier) τοῦ καλούμενος, μὴ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὡς ἐνδεδυμένος πολιτικᾷ, ἐπληρώθη θανατηφόρως. Συνελήφθησαν λοιπὸν οἱ αἵτιοι τοῦ θανάτου στρατιῶται καὶ κατηγοροῦνται ὅτι ἄνευ προθέσεως ἐφόνευσαν τὸν θωρακοφόρον Γού. Οἱ κατηγορούμενοι ἀρνοῦνται τοῦτο, ἐκ μόνης τῆς ἀναμνήσεως τοῦ ἀποθανόντος συντρόφου των συγκινούμενοι, λέγοντας δὲ ὅτι αὐτοὶ δὲν τὸν ἐφόνευσαν, οὐτ' ἐξ ἀπροσεξίας. Ἐν τούτοις οἱ μὲν πολιτικοὶ μάρτυρες

διατείνονται ὅτι ἔπαιον οἱ στρατιῶται, οἱ δὲ στρατιωτικοὶ μάρτυρες ρίπτουσιν ὅλα εἰς τὴν βράχιν τῶν χωρικῶν, ὡς εὐκόλως ἐννοεῖται. Ἐπιτιμήσαντος δὲ τοῦ προέδρου τοῦς κατοίκους τοῦ χωρίου, ὅτι πάντες ἡρνήθησαν νὰ δεχθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας τὸν ἀποθνήσκοντα στρατιώτην, τὸ συμβούλιον διασκεφθὲν ἐξέδοτο ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν. Αἰτία τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξεν ἀκόγονός τις τῆς Εὐας.

Ἀθωωτικὴν ψήφον ἔδωκαν δυστυχῶς οἱ ἔνοχοι ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν ἐπομένην ὑπόθεσιν. Οἱ ἀδελφοὶ Στέφανος καὶ Μάρτυρος Τερμουκεριτιχιάγκ ἐμπορεύονται μέταξαν, βαμβάκια καὶ μαλλία, διαμένοντες ὁ μὲν ἐν Τίφλιδι, ὁ δὲ ἐν Παρισίοις. Τὴν 27 Ἀπριλίου (ε. ν.) ὁ Στέφανος ἔλαβεν εἰς Τίφλιδα δύο τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων φέροντα τὴν ὑπογραφὴν Μάρτυρος· καὶ τὸ μὲν πρῶτον, σταλὲν τὸ πρῶτ' περιεῖχε τὰ ἑξῆς: « Μαλλίων καὶ βαμβάκιων μεγάλη ἐκπτώσις· μετὰξῃς ὑψώσις· ἔλαβον δύο δέματα μαλλίων. Κακὴ ὥρα. » Τὸ δ' ἕτερον σταλὲν αὐθημερὸν τὸ ἑσπέρας ἔλεγε: « Πρωῖνὸν τηλεγράφημα ἄκυρον· περιμένε γράμμα. » — Τὴν 14 Μαΐου (ε. ν.) ὁ Μάρτυρος λαμβάνει γράμμα τοῦ Στεφάνου ἀναγγέλλον τὴν λήψιν τῶν τηλεγραφημάτων καὶ ζητοῦν ἐξηγήσεις, διότι τὸν ἐνέβαλον εἰς μεγάλην ἀπορίαν. Ὁ Μάρτυρος θαυμάζει πῶς ἔφθασαν τηλεγραφήματα ἐν ᾧ αὐτὸς δὲν ἔστειλε, καὶ καταγγέλλει τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. Ἐκ δὲ τῆς ἀνακρίσεως προκύπτει ὅτι οἱ μεσῖται Κρίγ καὶ Βέρελ ἀνταποκρίται τοῦ ἀντιπάλου τῶν ἀδελφῶν ἐμποροῦ τῆς Τίφλιδος Νάδιρωφ, ἦσαν οἱ τηλεγραφήσαντες. Καὶ ἀμφοτέροι μὲν ὁμολογοῦσι τὴν πρᾶξιν λέγοντες ὅτι δὲν ἐγνώριζον τὸ ἐπιλήψιμον αὐτῆς· ὁ δὲ Βέρελ, προστίθῃσιν ὅτι αὐτὸς ἔστειλε τὸ δεύτερον τηλεγράφημα, μεταμεληθεὶς διὰ τὴν κακὴν τῆς πρωῒας πρᾶξιν. Ἀλλὰ παράδοξος ἡ μεταμέλεια! διότι τὸ δεύτερον τηλεγράφημα περιέστελλε τὴν ἐμπορικὴν ἐνέργειαν τοῦ Στεφάνου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἥτοι μέχρι τῆς λήψεως ἐπιστολῆς. Καὶ ὅμως ἠθωώθησαν ὑπὸ τῶν ἐνόρκων!

Ἰδοὺ καὶ ἕτερον τηλεγραφικὸν κατόρθωμα.

Ὁ ὀψοπώλης Κύριος Boulanger - Lequien, ἔχων κατάστημα εἰς τὴν ὁδὸν Τιχετόννην, λαμβάνει γράμμα ἐκ Κλερμόν Φερράν, φέρων ὑπογραφὴν Βερσάκ, υἱὸς πρωτότοκος, ξενοδόχος. Δι' αὐτοῦ ζητοῦνται δώδεκα ἀττακεῖς (saumons) καὶ ὀκτὼ γάλοι μεθ' ὕδνων (truffés) (*) ἂν δὲ δὲν ᾖναι πολὺ ἀκριβοὶ, δώδεκα, πρὸς τούτοις δὲ καὶ διάφορα ὀσπρία, λαχανικά, ὀπώραι κτλ.

Ἡ παραγγελία ἐξετελέσθη ἀκριβῶς. Τῇ δ' ἐπιούσῃ φθάνει τηλεγράφημα λέγον ὅτι ὁ Βερσάκ εἶχε

(*) Ἐδώδιμα πολυτελέστατα, λουκούλλεια καὶ ἀκριβώτατα. Ἀγοράζει: πολλάκις γάλοισιν οὕτω παρεσκευασμένους ἀντὶ 400 καὶ 200 φράγκων.

μέγα γεῦμα. Ἐπῆναι πολὺ τὴν πρώτην ἀποστολὴν. Ἐζήτηε δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἀκριβώτερα τῶν πρώτων, καὶ εἰδοποίησε τὸν ἔμπορον νὰ ἐκδώσῃ ἐπ' αὐτοῦ συλλαγματικὴν διὰ νὰ πληρωθῇ, καὶ ὥριζεν ἀκριβῶς τὴν ὥραν τῆς ἀποστολῆς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου.

Μετὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολαὶ ἀλλεπάλληλοι καὶ συχναὶ ἐστάλησαν, μέχρις οὗ ὁ ἔμπορος ἐπείσθη ὅτι ὁ ὑποτιθέμενος Βερσάκ ἦτο ὁ ἐπιτηδειότατος τῶν κλεπτῶν.

Ἐν τῷ ποινικῷ τμήματι τοῦ ἀττικοῦ πρωτοδικείου ἐδικάσθησαν κατ' αὐτὰς δύο περίεργοι δίκαι. — Ἡ μὲν, μετὰξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ πρώην ὑποταμίου Κυρίου Τομαροπούλου καταδικασθέντος πρῶτον μὲν ἐρήμην εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν, ὕστερον δὲ κατ' ἀνακοπὴν εἰς δύο μηνῶν, ἐπὶ ἐξυθρίσει κατὰ τοῦ δημοσίου τῆς πατρίδος λειτουργοῦ. (") — Ἡ δὲ μετὰξὺ τοῦ ἐλληνιστοῦ καὶ πρώην καθηγήτου τῆς Φιλοσοφίας Κυρίου Φιλίππου Ἰωάννου καὶ τινος τυποκλόπου καταδικασθέντος ἐρήμην εἰς 2,000 δραχμῶν ἀποζημίωσιν πρὸς τὴν κατασχέσει τῶν ἀντιτύπων· ὁ δὲ τυπογράφος Εἰρηνίδης ἀπελύθη τῆς κατηγορίας.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ἐπληρώθησαν 10,000 δραχμῶν εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ ἵπποφορβοῦ Σουλὲ κατ' αἴτησιν τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας. Ἄλλ' οἱ κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ βιασμῷ τῶν γυναικῶν τοῦ ἵπποδρομίου ποῦ εὐρίσκονται; — Ἐν Σύρᾳ, ἀπεκρίθη ὁ ἐν τῷ λεωφορείῳ πλησίον μου καθήμενος, τὸν ὅποιον ἠρώτησέ τις τῶν συνοδαιοπορούντων.

— Πῶς! ἀπελύθησαν;

— Ἐξ ἐναντίας εὐρίσκονται εἰς καλλιτέρας φυλακάς· μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας δικάζονται ὑπὸ τοῦ κακουργοδικείου. . .

— Καὶ διατί ἐν Σύρᾳ καὶ ὅχι ἐδῶ; ὑπέλαβεν ὁ ἐρωτήσας, μὴ καταγινόμενος, φαίνεται, πολὺ εἰς τὰ τῶν δικαστηρίων, ἀφ' οὗ ἐν Ἀθήναις ἐκακούργησαν;

— Ἡ παρατήρησις ὀρθή, κύριε· ἀλλ' ὥς εἰσεύρεται ἡ Σύρα ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν.

— Καὶ . . .

— Καὶ, κατὰ τὸν νόμον, τὸ κακουργοδικεῖον δὲν συγκροτεῖται πάντοτε ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ἐφετερίου, ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας πόλεις κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ. . . Διὰ τοῦτο μὲ βλέπετε εἰς τὸ λεωφορεῖον, ἀναχωρῶ ἀπόψε εἰς Σύραν ὡς μάρτυς ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

— Χαίρω πολὺ, κύριε, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὸ νομικὸν μάθημα. . . Ἐπλήρωσε τὸ ἔθνος χρήματα, τί ἄρᾳ γε θὰ πληρώσωσιν οἱ ἔνοχοι;

(*) Ἀπελύθη ἀποφάσει τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐνταῦθα ὁ διάλογος ἔπαυσεν ὑψώσαντος ὀλίγον τοῦ γείτονός μου τοὺς ὤμους. Ἐγὼ δ' ἀνοίξας γαλλικὴν τινα ἐφημερίδα τῶν δικαστηρίων ἀνεγίνωσκον ὀλίγον προσέχων, ὅτε τὸ βλέμμα μου ἔπεσεν ἐπὶ πειρέργου διηγήσεως, ἀναμνησάσης με τὰ ὑπὸ τοῦ Σκελιώτου Διοδώρου γραφέντα. « Περὶ δὲ φυλακῆς γάμων, λέγει, καὶ σωφροσύνης γυναικῶν νομοθετεῖν οὔτε μείζον οὔτ' ἑλαττον οὐδὲν ἐπεχείρησαν (οἱ Ῥωμαῖοι), ἀλλ' ὡς ἀδυνάτου πράγματος ἀπέστησαν. » Τὴν γνώμην ταύτην πρέπει νὰ ἔχη πρό τινος καὶ ὁ ταλαίπωρος ἀμαξηλάτης, οὗτινος διηγοῦμαι σήμερον, κατὰ τὴν ἐφημερίδα ἐκείνην, τὰ ἀτυχήματα.

Τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον ἀμαξηλάτης τις τῶν περυσιανῶν λεωφορείων — πρὸς τὰ ὅποια (ἐν παρενθέσει) εἶθε νὰ ὁμοιάζον καὶ τὰ ἡμέτερα! — καταθέτων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου περὶ τῆς κακῆς διαγωγῆς τῆς γυναικὸς του, σχέσεις φιλότητος καὶ σὺν ἡς μετὰ τινος ἄλλου, συγκατηγορουμένου, ἐχούσης, καὶ ἐρωτώμενος ἂν ἐπιμένῃ εἰς τὴν μήνυσίν του, ἀπεκρίθη, βλέπων τὴν γυναῖκά του. « Ἐπιμένω ἂν δὲν ἐπιμένῃ εἰς τὴν αἰσχρὰν πρὸς ἐμὲ διαγωγὴν της. » Ἡ δὲ γυνὴ εἰσιώπα. « Μὲ τὸ ὑπόσχεσαι; ἐπανελάβεν ὁ ἀγαθὸς σύζυγος ἂν με τὸ ὑπόσχεσαι σὲ ἀπαλλάττω ἀπὸ τὴν φυλακὴν. » Σιγὴ βαθεῖα.

Ὁ Πρόεδρος. Νὰ τελειώσωμεν λοιπόν! Παιριτεῖσαι, ναι ἢ ὄχι;

Μηνυτής. Ναι καὶ ὄχι, καθὼς λέγω, ἂν με ὑποσχεθῇ.

Πρόεδρος. Δὲν ὑπόσχεται τίποτε, σιωπᾷ.

Μηνυτής. Θὰ μὲ εἰπῆτε τώρα ὁ σιωπῶν ὁμολογεῖ.

Ὁ Πρόεδρος. Παιριτεῖσαι;

Μηνυτής. (Πρὸς τὴν γυναῖκά του.) Ἄς ᾔῃναι ξιφουλκιδνεύω. (Πρὸς τὸ δικαστήριον.) Τὴν κρατῶ. (Πρὸς τὴν γυναῖκα.) Ἀλλ' ἂν ἐξαναρχίσῃς. . .

Ἐπομένως ἀμφότεροι οἱ κατηγορούμενοι ἀπελύθησαν.

Ἀλλ' ἐκείνη δὲν εἶχεν ὑποσχεθῇ ἐκ τούτου δὲ νέα μήνυσις ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ποινικοῦ τμήματος τοῦ δικαστηρίου. Οἱ αὐτοὶ κατηγορούμενοι, ὁ αὐτός. . . σύζυγος.

Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ, ὡς ἔθος, τὸν ἄνδρα « ἐπιμένεις; »

Μηνυτής. ὦ! τώρα δά, ναι, ἐπιμένω, καὶ πολὺ! Τὴν πρώτην φοράν τὴν ἐσυγχώρησα, ἐλπίζων νὰ τῇ χρησιμεύσῃ τοῦτο ὡς μάθημα. ὅμως εἰς τοῦτο μόνον ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ νὰ μὲ παίξουν καὶ οἱ δύο καὶ νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ βλέπωνται παρὰ τὸν νόμον. μάλιστα αὐτός, ὁ Ἑρρίκος, μὲ εἶπεν, ὅτι ἂν τὸν βάλω εἰς τὸ Μαζὰς (*) θὰ μὲ σκοτώσῃ ἢ αὐτὸς ἢ δι'

ἄλλου, καὶ ὁρμήσας ἐπάνω μου διὰ νὰ μὲ κτυπήσῃ ἔσπασε τὴν βιάδον του εἰς τὸν βραχίονα ἐνὸς γείτονος, ὁ ὁποῖος ἔδραμεν εἰς βοήθειάν μου καὶ τὸν συνέλαβε.

Πρόεδρος (πρὸς τὴν κατηγορουμένην) Πῶς, ὁ σύζυγός σου σὲ συγχωρεῖ τὴν πρώτην φοράν καὶ ἐξακολουθεῖς νὰ ζῇς αἰσχροῦς;

Ἡ κατηγορουμένη σιωπᾷ.

Ὁ κατηγορούμενος ἀρνεῖται.

Τὸ δὲ δικαστήριον, αὐστηρῶς ἀλλὰ δικαίως κρίναν, καταδικάζει τὴν μὲν γυναῖκα εἰς ὀκτὼ μηνῶν φυλάκισιν, τὸν δὲ κατηγορούμενον εἰς ἐνὸς ἔτους.

Δι' ἀρχὴν ἀνακρίσεως γενομένην ἕνεκα καταθέσεων τινῶν, κοινῆς φήμης καὶ καταγγελίας δύο Ἀγγλων ὑπηκόων, προστιθέασιν δέ τινες καὶ ἕνεκα ἀγγλικῆς διακοινώσεως, ὁ ἀνακριτὴς Ἀθηνῶν Συμεὼν Λυκούρης ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης. Ἄν καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ξένους ὑπηκόους πληρώσωμεν κάμμίαν ἀποζημίωσιν δὲν εἶναι παράδοξον. Τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι παρ' ἡμῖν πρό τινος ὁ μὲν τὰ καθήκοντα ἐκτελῶν καταδικάζεται, ὁ δὲ τὰ πᾶν καθήκοντα τελῶν ἐπαινεῖται καὶ προάγεται. Ἡ ἀπόφασις ὅμως ἡ παύουσα τὸν ἀνακριτὴν τίνα καταδικάζει;

Ἐν Παιριεῖ, τῇ 15 Ἀυγούστου 1863.

ΦΑΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 4, 1863.

—ooo—

Πλὴν τῆς σπουδαιοτάτης τῶν εἰδήσεων ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἤδη ἐκ Δανίας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα ἐπανερχόμενος εἰς Κοπενάγην ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ χθὲς ἵνα μεταβῇ εἰς Ἀθήνας διὰ Βελγίου, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, οὐδεμίαν ἄλλην ἀξίαν λόγου ἔχομεν νὰ διακοινώσωμεν διότι ἡ μὲν Συνέλευσις πρὸ πολλοῦ μεταβληθεῖσα εἰς ἀπέλευσιν μόλις προχθὲς ἤρχισε νὰ συνεδριάξῃ, ἡ δὲ κατάστασις τοῦ τόπου ἢ αὐτῇ, ὁποῖα καὶ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ τελευταίου φυλλαδίου. Ἀλλὰ πιθανόν νὰ ἐρωτήσῃ τις « ὁποῖα ἦτο τότε; » Εἰς ταῦτα ἀποροῦμεν τί ν' ἀποκριθῶμεν διότι αἱ μὲν τῶν ἐφημερίδων λέγουσιν αὐτὴν ἀρίστην, αἱ δὲ ἀξιοῦσι τὸ ἐναντίον. Ἡμεῖς δὲ λέγοντες ὅτι οἱ μὲν φόροι δὲν ἀποτίονται, ὁ δὲ στρατὸς πολιτεύεται ὅπως θέλει, ἡ δικαιοσύνη δὲν ἐρεῖται, αἱ δημόσιοι καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ καταφρονούνται, ἡ ληστεία ἀναπτύσσεται, ἡ αὐτοδικία κορυφούται καὶ τὰ πάθη ἐκτραχηλίζονται ἀχαλίνω-

(*) Περιφῆμος καὶ ὠραία φυλακὴ τῶν Παρισίων.